

De kristne i Antiokia

ApG 11,19-26:

De, der var blevet spredt under den forfølgelse, der udbrød i anledning af Stefanus, rejste nu rundt helt til Fønikien og Cypern og Antiokia, men forkyndte kun ordet for jøder. Men blandt dem var der nogle cyprioter og kyrenæere, som kom til Antiokia og også talte til grækerne og forkyndte evangeliet om Herren Jesus.

Og Herrens hånd var med dem, så et stort antal kom til tro og vendte om til Herren.

Rygtet om dem kom menigheden i Jerusalem for øre, og de sendte Barnabas til Antiokia. Da han kom dertil og erfarede Guds nåde, blev han glad og formanede alle til at holde sig til Herren med beslutsomt hjerte.

For han var en god mand, fyldt af Helligånd og tro. Og en stor skare blev vundet for Herren. Barnabas tog så af sted til Tarsus for at opsøge Saulus, og da han havde fundet ham, tog han ham med til Antiokia; og så var de sammen et helt år i menigheden og underviste en stor skare. Og det var i Antiokia, at man første gang kaldte disciplene kristne.

ke om forkyndelsens sprog, men om aktivitet med forkyndelse for en ny folkegruppe, nemlig hedningerne. Det fremgår tydeligt:

- De, der var spredt i forbindelse med Jerusalem-følgelsen forkyndte *kun ordet for jøder*.

- Nogle andre talte *også* til grækerne.

Reaktionen i Jerusalem.. Modernenigheden i Jerusalem reagerer med det samme ved at sende en repræsentant, nemlig Barnabas, til Antiokia. Motivet herfor angives ikke. Men det

- er ikke udtryk for mistilid de har jo allerede givet deres accept til indlemmelse af hedninger i menigheden uden betingelser (kap. 10-11)

- kan ikke helt sammenlignes med situationen i Samaria (kap. 8) - der er ikke nogle »unormale« hændelser i Antiokia; det er nærmere udtryk for hjælp og omsorg.

Barnabas' reaktioner. Udsendingen fra Jerusalem reagerer helt og holdent positivt på forholdene i Antiokia. Han ser, at troen er givet til ikke-jøder - det er meningen med det smukke udtryk: han erfarede Guds nåde (v.23) - glæder sig derved og formaner dem til fortsat at holde sig til Herren.

Jovist, Barnabas er en god mand, fyldt af Helligånd og tro. Han kæmpede nemlig ikke imod Helligånden, som netop har skænket troen til ikke-jøder.

Barnabas er også fremsynet og stiller spørgsmålet: Hvilken mand passer ind i denne voksende forsamling? Han tænker på Paulus, som han tidligere havde taget sig af og støttet (se 9,27), den Saulus, som skulle bringe Herrens navn frem »for hedninger...og Israels børn« (9,15). En sådan mand måtte passe i en menighed bestående

AF KAI KJÆR-HANSEN

I et forholdsvis lavt toneleje fortælles om et par begivenheder, som fik verdenshistorisk betydning. Den første menighed bestående af jøder og ikke-jøder dannes i Antiokia i Syrien.

Med »grækerne« menes ikke-jøder. Sagen drejer sig ik-

I kølvandet på Stefanus' stening fulgte en forfølgelse af de kristne, som derfor flygtede til Fønicien, Cypern og Antiokia. Her en middelalderlig illustration af Stefanus' stening.

Ikke mindst nogle fremtrædende engelske teologer mener, at det Jerusalem-besøg, som Lukas fortæller om i kap. 11, er identisk med det besøg, Paulus selv fortæller om i Gal. 2. Andre er af en anden opfattelse. Ingen løsning er uden problemer!

Rettelse

I lørdagens afsnit af Kristeligt Dagblads julekonkurrence (nr. 4) havde der beklageligvis indsneget sig en fejl i spørgsmålet. Spørgsmålet skal retteligt lyde:

I hvilket kapitel i Apostlenes Gerninger omtales det, at menigheden i Jerusalem var vokset til omkring fem tusind?

de af jøder og ikke-jøder.

Paulus opsøges i Tarsus og findes - måske var det slet ikke så let - og sammen arbejder Barnabas og Paulus i menigheden i Antiokia. Et helt år. Det var i øvrigt i Antiokia, navnet »kristen« først blev anvendt om Jesus-tilhængere.

Kristen eller messiansk?

I 11,26 bruges betegnelsen »kristen« om alle Jesus-troende i Antiokia, uanset om de har en jødisk eller hedensk baggrund. For Lukas er navnet »discipel« en almindelig betegnelse for en Jesus-troende person, navnet »kristen« derimod en ny og sjælden betegnelse.

På hebraisk er der i dag et navn for »kristne«, nemlig *notzrim*. Jesus-troende jøder bruger ikke denne betegnelse om sig selv på hebraisk. Der-til er den for negativt ladet i en jødisk sammenhæng. Når man siger »kristen«, får en jø-

de ofte associationer til alle de ugerninger, der er gjort i kristenhedens navn mod det jødiske folk. I stedet for kalder Jesus-troende jøder sig messianske jøder.

Overvej

- at der i NT ikke gives nogen befaling om, at man skal hedde kristen

- at når vi kalder os kristne efter Kristus - som er afledet af det græske Kristos - er der intet underligt i, at Jesus-troende jøder kalder sig messianske jøder efter det hebraiske Mashiach; heraf kommer vort Messias, som er det hebraiske forlæg for Kristus.

Paulus og hans besøg i Jerusalem

Det er ikke helt let at kortlægge Paulus' rejser til Jerusalem, når man både skal tage hensyn til Lukas' oplysninger i Apostlenes Gerninger og Paulus' egne oplysninger i Gal kap. 2.

jule

konkurrence 6

Ordet kristen findes kun en gang mere i Apostlenes Gerninger. I hvilket kapitel?

Det rigtige svar er:

Indsendt af:

Adresse

Alle kuponer - mindst otte af de ialt ti - indsendes samlet i en kuvert til Kristeligt Dagblad, Fanøgade 15, 2100 København Ø inden 31.12.1995.